6029 Ljubezen do Boga je nepogrešljiva....

20. avgust 1954: knjiga 65 Bertha Dudde

Noben človek ne more brez Božje ljubezni, saj je Njegova ljubezen moč, ki vse ohranja, in vsa ustvarjena živa bitja bi prenehale obstajati, če bi se Božja ljubezen od njih odvrnila. In tudi če se človek odvrne od Boga, Bog še vedno ne opusti svoje ljubezni, le da človek, ki zavrača njegovo ljubezen, te ne bo občutil kot dotok blaženosti, ampak bo le zagotovljen njen obstoj.... nikoli ne bo moglo izginiti. Vendar pa je človek kljub tem lahko nesrečen.... prav zato, ker zavrača Božjo ljubezen, ki je utelešenje vse blaženosti. Toda Božja ljubezen si je za cilj postavila blaženost vseh ljudi, Božja ljubezen si bo vedno prizadevala spremeniti človekov voljo zavračanja v voljo hrepenenja.... storila bo vse, da bi človeka spodbudila, da bi se prostovoljno izpostavil Božjemu žarčenju ljubezni, saj bo to obnovilo prvotno stanje...., moči in blaženosti. Šele ko bo človek po svoji svobodni volji dovolil, da bo Božja ljubezen vplivala nanj, ko se bo prepustilo Božji ljubezni, bo to stanje ponovno doseženo.

Tako nobeno človek ni brez Božje ljubezni, čeprav se zavestno odvrne od Boga, ga zanika ali se celo še vedno nahaja v popolnem odporu do Boga.... Vendar nima ničesar od Njegove ljubezni, ne občuti jo kot dobro, kot srečo, kot svetlobo ali moč.... ker je kaj takega mogoče le z zavestnim sprejemanjem Njegove ljubezni, z zavestnim stremljenjem k Njemu, s predajo sebe Njemu, z voljo, ki je popolnoma obrnjena k Bogu. Takrat pa bo moč ljubezni imela močan učinek, takrat se bo celoten človek spremenil in tudi v sebi bo občutil blaženost, ki jo ne bo želel več izgubiti. Spet vstopi v stanje spoznanja, Božja ljubezen mu zagotavlja svetlobo, spoznanje povezanosti s svojim Stvarnikom in Očetom večnosti, uresničitev njegovega cilja, spoznanje Božje ljubezni in milosti pa ga osrečuje in ga tudi spodbuja, da doseže svoj cilj na Zemlji.... biti in ostati združen s tistim, ki ga je ustvaril, s tistim, iz čigar ljubezni je nekoč izšel.

Spoznanje o Bogu in Njegovi ljubezni je že svetel žarek svetlobe, ki ga je Božja ljubezen poslala v človekovo srce in ga zanetila.... in ga človekova volja ni zadušila, preden se je vžgal. Vsakega človeka zajame Božja ljubezen, če le odpre majhno špranjo svojega srca, da ujame žarek ljubezni.... in vsak človek bi moral vedeti, da je njegova zemeljska naloga, da se zavestno prepusti Božji ljubezni, da ga ta lahko prevzame in skozi njega žari, kajti brez Božje ljubezni ni blaženosti.... brez Božje ljubezni ni luči in moči, ker je Bog sam Ljubezen in Luč in Moč.... In tako je vse v stvarstvu, vsa vidna in nevidna dela stvarstva Božja moč ljubezni, ki je postala oblika, vendarle v stanju prisile, v nesrečnem stanju, dokler se sama upirajo toku ljubezni, dokler so v smislu volje še vedno daleč od Boga. Če se človek temu upiranju odpove, tj. če se po svoji svobodni volji obrne k Bogu, potem lahko Božja moč ljubezni priteka k njemu v tolikšni meri, da se bo razdalja vse bolj zmanjševala, dokler ne bo na koncu prišlo do zedinjenja z Bogom in s tem do prvotnega stanja, ki je zadnji cilj človeka na Zemlji...., da bo vse, kar je ustvaril Bog, spet blaženo srečno v svetlobi in moči ter

neskončni ljubezni.... Amen.

Bertha Dudde